

Revue d'Histoire Moderne et Contemporaine, tome XVI, janviers-mars 1969, 172 p.

Primul număr din acest an al periodicului francez este dedicat colocviului științific internațional cu tema: „Europa în noiembrie 1918”, ținut la inițiativa Facultății de litere și științe umanistice din Reims, în zilele de 9, 10 și 11 noiembrie 1968, cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la încheierea armistițiului ce a pus capăt primului război mondial.

Rapoartele prezentate de istorici francezi și istorici din Austria, Belgia, Marea Britanie, Italia, Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Ungaria, Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică precum și discuțiile au fost grupate în jurul a patru mari teme: 1. Europa în ajunul armistițiului — problemele generale ale reconstrucției politice și economice; 2. Germania după armistițiu; 3. Dezagregarea Imperiului austro-ungar; 4. Aliații în fața victoriei.

Deși toate aceste teme ridică probleme extrem de interesante și importante, ne vom referi la tema I și a III-a care privesc în mod deosebit și țara noastră; tema a II-a (Germania după armistițiu) cuprinde rapoarte și discuții referitoare, exclusiv, la revoluția din noiembrie, iar ultima temă are în vedere situația Franței, Italiei și Belgiei la sfârșitul războiului și a Marii Britanii în ajunul războiului.

La prima temă, au prezentat rapoarte: Pierre Renouvin, Europa în ajunul armistițiului; Jean-Baptiste Duroselle, Bilanțul și perspectivele economice ale Europei; A. L. Narocinitki, Rusia și Europa în 1918. Raportul lui J. B. Duroselle conține o analiză a bibliografiei și izvoarelor referitoare la problemele economice ale primului război mondial: costul său financiar, finanțele și inflația, reparațiile, bilanțul economic al războiului ș.a.

În cadrul celei de a III-a teme, au prezentat rapoarte: Léo Valiani (Italia), Sfârșitul Austro-Ungariei; Fr. Engel-Janosi (Austria), Cu privire la frontul italo-austriac. Amintiri din 1918; Karel Pichlik (Cehoslovacia), Activitatea antiaustriacă (antiautrichienne) a cehilor; Andrei Šiklos (Ungaria), Problemele Ungariei, Henryk Zielinski (Polonia), Probleme ale renașterii unei Polonii independente (1918—1919); Frank Zwitter (Iugoslavia), Formarea statului iugoslav.

În cadrul discuțiilor de la această temă, a luat cuvântul acad. A. Oțetea prezentînd, în ce au ei esențial, factorii interni și externi care au dus la unirea Transilvaniei cu vechea Românie, evenimentele din Transilvania de la sfârșitul anului 1918. Intervenția acad. A. Oțetea dă un răspuns succint, dar extrem de clar și precis problemelor ridicate de această pagină a istoriei patriei noastre.

Prin materialele ce le conține, „Revue d'Histoire Moderne et Contemporaine”, janviers-mars 1969, interesează în mod direct pe toți cei ce se ocupă cu studierea și cercetarea istoriei din țara noastră.

I. Agrigoroaie

Annales historiques de la Révolution française, nr. 196, avrîl-juin 1969.

Pentru istoria Europei și nu numai a ei, revoluția franceză a însemnat un moment de cotitură. Acestui marcant eveniment i-au fost consacrate tomuri întregi, în care au fost abordate, de pe poziții similare sau deosebite, în funcție de concepțiile profesate de autori, probleme esențiale ale „marii zguduiri” de la 1789. Între acestea, o deosebită atenție a fost și este acordată rolului revoluției franceze în istoria Europei, influențele pe care aceasta a exercitat-o în lupta pentru înlăturarea „vechiului regim”.

Prestigioasa revistă „*Annales historiques de la Révolution française*”, în numărul său din aprilie—iunie 1969, publică intervențiile unora din cei 80 de participanți la „Colocviul asupra abolirii regimului feudal în lumea occidentală”, organizat la Toulouse, între 12—16 noiembrie 1968.

Avînd ca punct de plecare opinia în conformitate cu care „unul din rezultatele cele mai incontestabile ale perioadei revoluționare și imperiale a fost abolirea regimului feudal în majoritatea țărilor occidentale” (p. 145), autorii și-au propus să evidențieze ponderea și gradul de influențare a revoluției franceze în procesul destrămării relațiilor feudale din diferite țări și regiuni ale Europei. Realizarea acestui obiectiv este urmărită prin discutarea unor probleme legate de stadiul social-economic, de transformările survenite în cadrul regimului feudal, al proprietății feudale, a raporturilor dintre clasele și păturile sociale la sfîrșitul sec. al XVIII-lea și în prima jumătate a sec. al XIX-lea. Această modalitate permite reliefaarea particularităților de dezvoltare precum și măsura în care revoluția franceză, ideologia ei, au găsit un teren fertil în cadrul creat de evoluția factorilor interni.

Dintre materialele prezentate, rețin în mod deosebit atenția cele care supun discuției probleme ale crizei feudalismului și ale apariției noilor relații în Europa centrală și de est; menționăm printre acestea: *Le régime féodal en Allemagne au XVIII-e siècle et sa désagrégation* — W. von Hippel; *Le régime féodal et les conditions de sa suppression en Bohême* — Mme. Kveta Majdricka; *Le régime féodal en Hongrie à la fin du XVIII-e siècle* — K. Benda; *L'émancipation des serfs en Hongrie et en Europe Orientale*. — E. Niederhauser; *Le processus de l'abolition du régime féodal dans les territoires polonais aux XVIII-e et XIX-e siècles*. — B. Lesnodorski; *Le régime féodal en Russie à la veille de son abolition* — R. Portal; *L'éroulement du régime féodal en Russie* — P. Ryndzunski.

Istoricul român Dan Berindei, participant la colocviu, este prezent în paginile revistei cu articolul: *L'abolition du régime féodal dans les principautés roumaines*. Evidențind trăsăturile specifice ale luptei împotriva feudalismului în țările române, obiectivele unitare ale acestei lupte pe cele două versante ale Carpaților, istoricul român subliniază cu claritate rolul dominant al factorilor interni, revoluția franceză, ideologia ei, găsind aici un climat prielnic.

În ansamblu, articolele din publicația menționată, care au în vedere și alte țări ale Europei; Spania, Portugalia, Italia, țările scandinave reușesc să ne dea o analiză lucidă a unui proces plin de semnificații și urmări pentru evoluția bătrînului continent.

M. Timofte

P. P. PANAITESCU: *Introducere în istoria culturii românești*, Editura științifică, București, 1969.

Cunoscut și pasionat cercetător al istoriei patriei, abordînd cu predilecție probleme fundamentale și adeseori controversate ale evului mediu românesc, regretatul istoric P. P. Panaitescu ne-a lăsat valoroasa lucrare *Introducere în istoria culturii românești*. Ease vrea și realmente reușește să fie o sinteză, o investigație amplă și sobră, o cercetare atentă a împrejurărilor care au permis formarea culturii noastre, de la